

PERFORMERS

MAGAZINE

MAGAZINE VOOR UITVOERENDE KUNSTENAARS | DEC 2020 | NR. 4 | JAARGANG 20

REFLECTIES

HOE VERDER NA CORONA?

STEFFEN MORRISON

MUZIKANT MET ZAKELIJKE BLIK

performers
Sena

van de redactie

LICHT

Ook in dit magazine ontkomen we niet aan corona. En aan veel onzekerheid. Wat het nieuwe jaar brengen zal is in veel opzichten nog onduidelijk. Dat de komst van een vaccin niet als een wondermiddel in het eerste kwartaal van het jaar het 'oude normaal' terug zal brengen, lijkt inmiddels een gegeven. Maar hoe de ontwikkelingen er, met welk tijdschema, uit zullen zien, blijft nog altijd moeilijk te schetsen.

De muziek gaat altijd door, schreven wij ook hier eerder. Dat is waar en misschien een troost, zoals ook waar is dat ook Sena voor de aangeslotenen door zal werken. In sociaal-cultureel beleid en in onze kerntaak: het incasseren en verdelen van vergoedingen voor muziekgebruik.

Dat ook daarin niet alles voorspelbaar is bleek in de aanloop naar dit magazine. Het Europese Hof van Justitie deed twee uitspraken die grote invloed op Sena en de Sena-repartitie zullen kunnen hebben. In het volgende nummer zullen wij daar dieper op ingaan.

ERGENS GLOORT LICHT, IN DE VERTE. MAAR DE AFSTAND IS NIET IN TE SCHATTEN

Daarnaast is er uiteraard de crisis zelf, die ook de incasso van Sena raakt en daarmee de uitkeringen die wij volgend jaar aan onze aangeslotenen zullen kunnen doen. Voorspellen is ook daarin moeilijk. Zolang de (gedeeltelijke) lockdown voortduurt, zal dat evengoed ook de Sena-incasso en daarmee de uitkeringen van volgend jaar significant raken. Zoveel is zeker.

Dit magazine verschijnt tussen Kerst en Nieuwjaar, de donkere dagen van december. In een tijd van, voor velen van ons, ongekende onzekerheid. Ergens gloort licht, in de verte. Maar de afstand is niet in te schatten.

Wij hopen dat wij allen in 2021 langzaam de weg omhoog weer zullen kunnen vinden. Voor nu wensen wij onze lezers uiteraard een goede jaarwisseling en veel leesplezier. Wat er ook gebeurt: Sena zal ook volgend jaar het beste voor zijn aangeslotenen nastreven. En wat er ook gebeurt, en als gezegd: de muziek gaat altijd door.

KLASSIEK

Trombonist Sebastiaan Kemner ging zijn eigen gang en dat leverde hem de Nederlandse Muziekprijs op.

8

REFLECTIES

Nu de vaccins elkaar verdringen, rijst de vraag: hoe verder na corona?

10

NIEUWE LEDEN RAAD VAN TOEZICHT

Fiscaal econoom Chrissie Westbroek en Martin Jessurun, president van Warner Music Benelux, zitten sinds medio dit jaar in de Raad van Toezicht.

16

EN VERDER

4 STEFFEN MORRISON

7 SENA NIEUWS

12 DE WAARDE VAN MUZIEK

14 HOE DOET ZE HET?

19 AUTEURS-CONTRACTENRECHT: VERDERE VERBETERING VAN DE WET IN AANTOCHT?

20 MUZIKALE SNELKOOKPAN

22 PODIUM

23 COLUMN HENK WESTBROEK

PERFORMERS MAGAZINE

wordt uitgegeven onder verantwoordelijkheid van de Sena-sectie Uitvoerende Kunstenaars. Het blad is bestemd voor rechthebbende uitvoerende kunstenaars en andere geïnteresseerden. Aan de inhoud kunnen geen rechten worden ontleend.

©2020 Sena-sectie Uitvoerende Kunstenaars

HOOFDREDACTEUR: Erwin Angad-Gaur
REDACTIE: Jeroen Akkermans, Erwin Angad-Gaur, Matthijs van Duijvenbode, Anita Verheggen

EINDREDACTIE: Jeroen Akkermans
VORMGEVING: Robert Swart
COVERFOTO: Steffen Morrison

Foto: Ivo van der Bent

ILLUSTRATIES: Robert Swart

OPLAGE: 17.980 ex.

AUTEURS: Guido van Oorschot, Erwin Angad-Gaur, Jimmy Tigges, Rianne van der Molen, Erik Thijssen, Sandra Havekes, Jowi Schmitz, Anita Verheggen en Henk Westbroek

REDACTIEADRES: Catharina van Renneslaan 20, Postbus 113, 1200 AC Hilversum
 Telefoon: (035) 625 17 00
 E-mail: performers@sena.nl
 Website: www.sena.nl/performers-magazine

SENA PERFORMERS EUROPEAN GUITAR AWARD EERT JIMI HENDRIX POSTUUM

De Amerikaanse gitaarlegende Jimi Hendrix is postuum geëerd met de Sena Performers European Guitar Award 2020. Hendrix overleed een halve eeuw geleden, maar hij is tot op de dag van vandaag de meest inspirerende elektrische gitarist aller tijden. Zijn zus Janie Hendrix en Hendrix-producer Eddie Kramer namen de award in Amerika in ontvangst.

De man uit Seattle debuteerde in 1967 met het sensationele debuut *Are You Experienced?* en tot aan zijn dood op 18 september 1970 bleef Hendrix de wereld verrassen met exceptioneel gitaarwerk en spectaculaire muziek. De SEGA was unaniem van mening dat de legende in dit Hendrix-jaar geëerd zou moeten worden met deze award. Net

als bij de vorige vier edities was er half december rondom de award-uitreiking een live-event in Gebouw-T in Bergen op Zoom. Topartiesten als Blaudzun, Jan Akkerman, Shirma Rouse, Pablo van de Poel, Anton Goudsmit en Cato van Dijk van de band My Baby, eerden het oeuvre van Hendrix. De registratie van de SEGA 2020 is terug te zien via: www.sega-award.com, www.soundz.nl, www.gitarist.nl, www.ad.nl, www.bndestem.nl, www.legacyrecordings.com en www.jimihendrix.com

Met Soul Revolution stuurt Steffen Morrison warmte, liefde en positiviteit de wereld in. “Ook in deze tijd wil ik blijven relativeren, er zijn altijd mensen die het slechter hebben.”

Door Rianne van der Molen
Foto's: Ivo van der Bent

Hij licht graag en zijn stem is warm; over het algemeen is Steffen Morrison nogal een zonnig mens. Dat weerspiegelt zich in zijn muziek. Op zijn nieuwste album Soul Revolution – gemaakt met een bijdrage van Upstream:Music – is er veel ruimte voor swingende soul. “Metaforisch gezien zat ik er in januari bij als een welgetrainde bruinegebakken surfer die alle golven voor zich kon dromen. Ik was volop bezig met dit album, mijn clubtour zou beginnen in mei, mijn theatertournee was net afgerond en er zou een reprise komen. De hele agenda stond vol. Tot alles opeens dicht ging.”

Als de scholen worden dichtgegooid en er steeds meer coronapatiënten in Nederland komen, is hij in shock. “Ik vond het totaal surrealistisch, wat gebeurde er met de wereld? Omdat ik niets kon met die vragen, ben ik keihard aan mijn album gaan werken. Zo kon ik mijn gedachten verzetten. Destijds had ik nog het idee dat Soul Revolution zou uitkomen in mei en dat er een clubtour zou volgen.” De thema's die hij al verweefde in de plaat, werden in die periode nog belangrijker in zijn leven. “Het gaat echt over het omarmen van *flaws* en positieve momenten. Stilstaan bij wat er wél goed gaat.”

RUSTIG BLIJVEN

Steffen wil zeker niet zeggen dat hij dit jaar enkel fluitend door het leven ging. “Natuurlijk ben ik ook down geweest. Ik zie echt wel hoe groot de gevolgen zijn van deze tijd voor de muziekwereld. Maar ik vind het belangrijk om te zoeken naar

het positieve. Al gaan we nu door een diep dal, er zal weer een piek komen. Ook in deze tijd wil ik blijven relativeren, er zijn altijd mensen die het slechter hebben.”

Die levenshouding komt volgens hem voort uit zijn jeugd. Hij groeide op in een arme arbeiderswijk in Paramaribo. “We liepen op blote voeten en hadden geen bergen speelgoed, maar moesten het doen met creativiteit en inventiviteit. Ik moest me zien te redden en dat lukte. Daar heb ik veel van geleerd.” Uit die ervaring put hij dit jaar. “Ik heb een soort overlevingsmechanisme, diep in mijn systeem verborgen. Mijn grootste vijand is paniek. Als je namelijk in paniek raakt, kun je niet meer nadenken over oplossingen. Dus dwong ik mezelf in die eerste tijd heel bewust om rustig te blijven.”

ZAKELIJK KIJKEN

Al sinds een paar jaar ziet Steffen zichzelf niet meer enkel als muzikant. “Ik ben mezelf als een creatieve entrepreneur gaan beschouwen. Ik maak muziek, doe mijn eigen management en ben een paar jaar geleden het bedrijf Tussen Zang en Dans gestart. Daarmee organiseer ik activiteiten op basisscholen. Van zanglessen die worden afgerond in een studiosessie tot het maken van videoclips met de kids. Ooit ontstaan vanuit frustratie, omdat mijn kinderen de muziekles op school heel saai vonden. Dat vond ik zo jammer, omdat ik zelf zoveel van muziek houd. Dat moest anders en ik voelde me geroepen om daar iets aan te doen.”

‘GEBRUIK JE CREATIVITEIT OM INKOMSTEN TE GENEREREN’

Hij gelooft dat het belangrijk is om als muzikant naar je onderneming te kijken. “Ik ben altijd bewust bezig geweest met het creëren van diverse inkomstenbronnen. Waarom? Omdat leven van de muziek afhankelijk is van zoveel anderen. In deze tijd merken we meer dan ooit hoe snel je inkomsten opeens kunnen opdrogen.”

ACTIVEER JE NETWERK

Hij wil zijn collega's vragen om eens kritisch naar zichzelf te kijken. “Veel muzikanten vinden het lastig om zakelijk te zijn. Dat is een gemiste kans, want je kunt jouw creativiteit gebruiken om meer inkomsten te genereren. Daar denk ik veel over na. Zo is dat hele livestreaming steeds populairder, maar ontbreekt het verdienmodel. Kun je als artiest geen gesponsorde livestream organiseren, met een groot merk waar je zelf achter staat? Dat is bijvoorbeeld iets wat ik nu aan het onderzoeken ben. Je moet het gewoon durven om die zakelijke kant te scheiden van je creatieve kant.”

Steffen is zelf veel met mensen aan het brainstormen over de keuzes die hij maakt. “Met mijn bandleider Alvin Lewis en ook met producer Tjeerd Oosterhuis ruim ik daar regelmatig tijd voor in. Door samen te praten over mijn carrière, kom ik op andere ideeën. En soms loop ik de mensen uit mijn netwerk na. Wie ken ik allemaal, wat doen zij momenteel en kunnen zij van toegevoegde waarde zijn? Ik denk dat het heel belangrijk is dat je je netwerk bijhoudt. Daar kunnen mooie kansen door ontstaan.”

UITGAAN VAN POSITIVITY

Momenteel richt hij zich vooral op het onder de aandacht brengen van zijn plaat – die vanwege de coronacrisis pas in oktober verscheen – in het buitenland. “Omdat een groot deel van de shows is weggefallen, heb ik daar nu tijd voor. In Spanje ben ik al een beetje bekend, maar ik wil het ook proberen in Engeland, Duitsland en Frankrijk. Via mijn

eigen contacten probeer ik te zoeken naar de juiste contacten daar. Verder wil ik me richten op mijn bedrijfje Tusen Zang en Dans. Nu organiseren we die activiteiten nog lokaal in Amsterdam, maar kunnen we dat ook niet landelijk gaan doen?”

Zo wil hij kijken naar de kansen die er nu zijn. “Natuurlijk maak ik me zorgen, maar ik wil uitgaan van *positivity*. Onze

industrie staat onder druk, maar wat kan ik zelf doen om daar iets aan te veranderen? Dat moet mijn focus zijn.” Steffen wil met volle kracht vooruit, maar ontkomt er tegelijk niet aan om af en toe stil te staan bij zijn gevoel. “De afgelopen maanden heb ik tijd ingeruimd om over mijn eigen pad na te denken. Ik heb mezelf gevraagd waarom ik dit eigenlijk allemaal doe. Want als ik er puur financieel naar kijk, zet het geen zoden aan de dijk. De kans is klein

dat ik van mijn inkomsten als muzikant ooit een huis kan kopen. Die gedachte is deprimerend, maar snel daarna komt altijd weer het positieve gevoel. Ik heb voor de muziek gekozen omdat het mij zoveel brengt. Ik voel me echt *blessed* dat ik mensen mijn muziek in mag trekken, zodat ze zich even helemaal in een andere wereld wanen en hun eigen shit vergeten. Die momenten zijn heel belangrijk, vooral in deze tijd.”

‘DE AFGELOPEN MAANDEN HEB IK TIJD INGERUIMD OM OVER MIJN EIGEN PAD NA TE DENKEN’

Even voorstellen

Dennis Bunt

In de rubriek 'Even voorstellen' stelt een Sena-medewerker zich kort en krachtig voor. **In deze editie: Dennis Bunt**

Wie ben je?

“Mijn naam is Dennis Bunt. Ik ben geboren en getogen in Eemnes waar ik woon met mijn vrouw, twee kinderen van 23 en 22 en onze hond Luna. In mijn vrije tijd probeer ik te leren spelen op mijn gitaar en doe ik twee keer per week aan Aikido waarbij ik ook regelmatig les geef. Al ziet Aikido er dit jaar door corona heel anders uit dan normaal en zijn de lessen via Zoom. Of iedereen ligt op een eigen mat in de dojo. Verder ga ik graag naar concerten en luister ik veel naar muziek.”

Wat is je achtergrond?

“In 1989 ben ik begonnen op de ledenservice van Veronica Uitgeverij en daar heb ik 25 jaar met veel plezier gewerkt. Daarna heb ik nog twee administratieve functies gehad die ook servicegericht waren. Het geeft me voldoening wanneer ik mensen kan helpen en ben blij dat ik dit ook bij Sena kan doen.”

Wat doe je precies bij Sena?

“Ik werk bij Sena op de afdeling Relatiebeheer waarbij ik veel contact heb met artiesten, producenten en intermediairs of managers die de administratie voor anderen doen. Mijn taak is om de vragen die er zijn zo goed mogelijk te beantwoorden zodat het voor onze rechthebbenden duidelijk is hoe ze zich bij Sena kunnen inschrijven en hun repertoire

re kunnen aanmelden. Wij matchen deze gegevens met de speelgegevens als hun muziek op de radio of andere openbare plekken gedraaid wordt. Op deze manier kunnen we de gereserveerde vergoedingen uitkeren aan de mensen die er recht op hebben. Daarnaast hou ik me bezig met het testen van de MySena-portal zodat het aanmelden van repertoire beter gaat.”

Vragen tijdens corona?

“In deze coronaperiode merken we duidelijk dat de artiesten niet kunnen optreden en meer tijd hebben om hun administratie te doen. Het is daarom drukker waardoor het iets langer dan voorheen kan duren voor er antwoord gegeven wordt. We streven ernaar om dit zo snel mogelijk te doen. Verder merken we dat er veel vragen zijn over het Sena Performers Muziekproductiefonds waar artiesten een subsidieaanvraag kunnen doen zodat ze hun muziek kunnen uitbrengen. De afdeling Relatiebeheer kan zelf geen antwoord geven op deze vragen en we adviseren om dan een mail te sturen naar sociaalcultureel@sena.nl. Hopelijk komt er snel een einde aan de beperkingen voor artiesten en de cultuursector in deze coronatijd en zal het snel weer mogelijk zijn om voor volle zalen op te kunnen treden.”

Sena Nieuws

Afsluiten muziekjaar 2017

Heb jij repertoire over het muziekjaar 2017 dat niet is aangemeld? Doe dit dan uiterlijk 31 december 2020. Want daarna wordt het muziekjaar 2017 afgesloten en wordt repertoire over die periode niet meer verwerkt. Hiervoor geldt namelijk de wettelijke termijn van drie jaar.

RAAP-PPI arrest

De Nederlandse regering heeft onlangs een wetswijziging in gang gezet naar aanleiding van een uitspraak van het Europese Hof van Justitie in de zogenaamde Recorded Artists Actors Performers (RAAP) tegen Phonographic Performers Ireland (PPI), een zaak die op dit moment door het parlement behandeld wordt. Het belang-

rijkste effect van deze wetswijziging zal zijn dat repertoire van Amerikaanse mastereigenaren geacht wordt binnen het mandaat van Sena te vallen. Indien de tariefsverhogingen voor muzieklicenties, die wij zullen nastreven, dit niet kunnen compenseren zal dit een algehele daling van de minutenwaarde tot gevolg hebben. Meer hierover in het volgende magazine.

UIT DE VERDOMHOEK

Door Guido van Oorschot

Foto: Fleur Bijleveld

Trombonist Sebastiaan Kemner klimt op de barricaden voor moderne kunstmuziek.

Stel, je bent een getalenteerde trombonist. Als student mag je zelfs twee seizoenen meedraaien in 's werelds beroemdste symfonieorkest, de Berliner Philharmoniker. Je studeert af en iedereen benijdt je. Maar jij bent eigenwijs en denkt: als trombonist in een orkest zit ik toch vooral rusten te tellen, ik zoek liever mijn eigen projecten. En met succes, want vijf jaar later, in de herfst van 2020, krijg je de hoogste erkenning denkbaar: de Nederlandse Muziekprijs.

EIGEN PAD

'Dank je', zegt Sebastiaan Kemner (30) als ik hem feliciteer. Stoer, zeg ik, iemand die zo kordaat zijn eigen pad kiest. 'Fijn om te horen,' zegt Kemner, 'maar eerlijk gezegd is het soms ook wel een geworstel. Hoe vaak ik programmeurs van concertseries er niet van moet overtuigen dat je met een trombone in een solosetting of in kamermuziek heus genoeg publiek trekt.'

Die terughoudendheid vloeit misschien voort uit het repertoire. Vergeleken met muziek voor instrumenten als viool of piano is het stapeltje voor trombone namelijk klein, zegt Kemner. 'Rond 1600 werd er nog volop geschreven, daarna wordt het eeuwenlang stil. Afgezien van de rol in orkestmuziek leeft de belangstelling voor de trombone pas weer op na 1950.'

Maar dan heb je het dus over moderne kunstmuziek. Waarover de ronde doet dat ze even ontoegankelijk is als lelijk. 'Onzin, zegt Kemner, 'soms schrijven componisten inderdaad muziek die op het eerste gehoor moeilijk valt te begrijpen. Maar dat is iets van alle tijden, Bachs *Kunst der Fuge* werd ook geen hit. Eigentijdse muziek heeft denk ik juist een unieke kwaliteit. Het scala aan emoties is groter dan ooit, juist door die schurende en soms pijnlijke klanken. Het is een bron van expressie die we moeten koesteren.'

UIT HET VERDOMHOEKJE

Ziedaar Kemners levensmissie: nieuwe muziek uit de verdomhoek halen. Als promovendus aan de universiteit van Oxford doet hij er zelfs onderzoek naar. Een paar nuttige lessen heeft hij al getrokken. 'In de concertzaal zweeft hedendaagse muziek grofweg tussen twee uitersten. Of je luistert een avond lang naar een hardcore modernist, of tussen het vertrouwde vioolconcert en de symfonie plet men het verplichte moderne nummertje. Geen van beide formats is aantrekkelijk.'

Hoe het dan wel moet? Slimmer programmeren, zegt Kemner. 'Houd om te beginnen geen inleiding die de suggestie wekt dat je moet hebben gestudeerd om moderne muziek te begrijpen. Ik probeer de noten liever voor zichzelf te laten spreken. Mijn feestconcert voor de Nederlandse Muziekprijs, dat vanwege de coronacrisis helaas is uitgesteld, heeft als thema 'ruimtelijkheid'. Eerst spelen we vanuit verschillende hoeken van de zaal de prachtige renaissancemuziek van Giovanni Gabrieli. Daarna valt eigentijds werk, gebaseerd op hetzelfde principe, als vanzelf op zijn plaats.' Tijdens de lockdown had Sebastiaan Kemner eindelijk tijd voor een nieuw project: de website lonelinoise.com. 'Ik ga onderzoeken hoe je hedendaagse muziek via internet aantrekkelijk kunt presenteren. Het kan alle kanten op, van gesproken tekst tot film. Mijn ideaal is een kruising tussen een muziekdocumentaire en een popclip à la MTV. Superspannend, het eerste resultaat staat inmiddels online.'

VISIE GEVRAAGD

De blijde boodschap wordt voorzichtig, maar persistent uitgedragen dezer dagen en weken: er is licht aan het eind van de tunnel. In de loop van volgend jaar zal een van de vele vaccins in ontwikkeling de wereld normaliseren. Corona zal achter ons liggen. We zullen deze zomer weer op het terras kunnen zitten, vermoedelijk in de lente al, en weer naar het theater en naar de bioscopen gaan. En voor de mensen die daarmee hun geld verdienen: ja, ze zullen weer kunnen optreden voor een volle zaal en er zal, naar alle waarschijnlijkheid, ruimte zijn voor een ouderwetse festivalzomer. Misschien met lichte restricties. Mogelijk met een vaccinatieplicht voor bezoekers. Maar vrijheid lonkt.

Door Erwin Angad-Gaur Illustratie: Robert Swart

Zelfs in het meest optimistische scenario valt evengoed voor langdurige consequenties van de crisis te vrezen. Het is moeilijk midden in de onzekerheid waarmee we nog dagelijks kampen al te zeer bezig te zijn met het Nederland na corona. Te veel muzikanten, technici, acteurs en vele anderen, vooral

zzp'ers, hebben actuele vragen over het brood dat zij morgen moeten eten, over wat mag en niet mag of zal mogen, zelfs over enkele weken, om met de komende jaren bezig te zijn. Het nu overheerst.

Toch is van belang dat vooral beleids-

makers verder kijken, een jaar of twee jaar, want de culturele wereld is niet enkel zwaar getroffen in het nu, de sector zal nog voor lange tijd uit balans blijven.

De grootste vraag die opdoemt bij het perspectief van een coronavrije wereld,

'CULTUUR IS DYNAMIEK, MAAR VAN DYNAMIEK ZAL VOORLOPIG WEINIG SPRAKE ZIJN'

bij het goede nieuws dat podia weer open zullen staan voor een volledig publiek, het uitzicht weer op te kunnen treden, weer nieuw werk ten gehore te kunnen brengen of te vertonen, is: maar waar dan? Waar zal plaats zijn voor nieuw werk? De podia zullen niet zomaar open kunnen staan voor nieuw aanbod. Een volledig theater- en festivalseizoen staat al een jaar lang in de startblokken. Toezeggingen zijn gedaan. Investerings moeten terugverdiend. Grote Hollywood-blockbusters liggen op de plank. Zoals de promotie van tal van buitenlandse acts klaarstaat voor release.

De grote Nederlandse artiesten zullen hun podium weten te vinden. Maar voor het kleine aanbod, voor talentontwikkeling en voor ontwikkeling van de nationale cultuur, zal nauwelijks plaats zijn. Cultuur is dynamiek, maar van dynamiek zal voorlopig weinig sprake zijn.

Los van artistieke ontwikkelingen: een situatie dreigt waarin velen jarenlang geen werk of outlet zullen hebben. Overspoeld als de markt zal raken door

buitenlandse releases, opgehouden tot betere tijden en door uitgestelde programmeringen. Er is simpelweg voor daadwerkelijk nieuw nationaal aanbod en niche-repertoire geen plaats. Althans, dat is de situatie die dreigt. Een kaalslag van de nationale cultuur en van artistieke ontwikkeling. Als wij niet uitkijken. En als beleidsmakers te zeer de noden van vandaag en morgen prioriteit blijven geven vanuit de logica van gisteren.

Het wordt kortom tijd na te denken over een visie op het publieksbereik van het nationale aanbod. Van Nederlandse films en Nederlandse muziek, van kleinschalig aanbod. Als cultuur iets is, dan is het flexibel en inventief, zonder meer. Er zal door sommigen een weg gevonden worden. Altijd. Maar, in tegenstelling tot de mythe van de stervende geniale kunstenaar, moeten ook kunstmakers eten. Nu en straks in de toekomst, als de minimale steunmaatregelen (de TOZO, TOGS en andere regelingen) ook verdwenen zullen zijn.

Er dreigt volledige verstopping van

de culturele infrastructuur. Het is niet eenvoudig daarvoor een simpele oplossing te bedenken, maar er is des te meer reden daaraan te werken. *Visie gevraagd!*, kortom. Vanuit Sena Performers en vanuit de vakbonden en beroepsverenigingen denken wij graag actief mee. Sena Performers besloot enkele maanden geleden bijvoorbeeld het Nationaal Podium Plan voor Jazz en Wereldmuziek te steunen; een ondersteuning van musici die hun eigen podium weten te vinden en creëren. Maar ook de overheid zal uit de schulp van het traditionele denken moeten stappen.

De afgelopen periode stemde daarbij weinig hoopvol. Het duurde, leek het, maanden voor het kabinet leek te beseffen dat cultuur ertoe deed en hulp behoeft. En daarna dat niet stenen en directies, maar makers en technici, mensen van vlees en bloed op de werkvloer, op het podium zelf, veelal zzp'ers, cultuur produceren. Die snelheid van denken zullen wij ons niet een tweede keer kunnen veroorloven. Hoe verder na corona? Het is een steeds pregnantere vraag.

DE WAARDE VAN MUZIEK

Elke winkel heeft een eigen publiek en een eigen sfeer. Die sfeer wordt mede bepaald door het interieur, de bediening – en vaak ook door de muziek. Performers Magazine praat met Marcel Bouman van Mood Media, over muziek in supermarkten.

Door Jimmy Tigges
Foto: Minke Faber

De zoektocht naar goede supermarkt-muziek begint met het uitsluiten van onbruikbaar materiaal. “Bij te snelle muziek gaan mensen sneller door de winkel lopen, en dat is niet de bedoeling,” zegt Marcel Bouman. “En bij te langzame muziek krijg je opstoppingen.” Bouman is hoofd muziekprogrammering van Mood Media dat een *total instore experience* biedt (muziek, visuals en geur, vaak op elkaar afgestemd) voor een groot aantal winkel-branches, waaronder supermarkten. Met de koptelefoon op zit hij hele dagen achter een computer muziek uit te zoeken voor ketens als Spar, Coop, Deen, Poiesz Supermarkten en Vomar. “Goede supermarktmuziek hangt af van de doelgroep en de positionering die een winkel wil innemen. Elke supermarkt heeft zijn eigen identiteit. Een winkel middenin de grote stad heeft ander publiek dan een in de Achterhoek. In steden met veel studenten kan iets modernere muziek gedraaid worden dan in bijvoorbeeld Veenendaal of Apeldoorn. Daar wordt meer mainstream gedraaid, veel 80’s, 90’s, iets minder hip.”

Het samenstellen van playlisten voor deze branche is wat anders dan pakweg voor een hippe damesmodezaak, doceert Bouman. “De doelgroep is breed. Iedereen komt in de supermarkt, van jong tot oud. Je wil een prettige winkelsfeer creëren zonder iemand voor het hoofd te stoten. Droevige, deprimerende muziek valt af, net als house, techno of zware metal. Daartussenin zit gelukkig een breed scala aan muziek die goed werkt. Toegankelijke muziek, vaak met een vrolijke, positieve inslag. Medium tempo. Herkenbaar. Berichten over meeneuriënde klanten zijn altijd een goed teken.” Gaande de dag verandert de sfeer. “Je probeert het op te bouwen. Na een rustig begin voor de ochtend gaat langzaam het tempo omhoog. Zelden komt een nummer twee keer op een dag voorbij, of het moet echt een grote actuele hit zijn.” Dat laatste komt weinig meer voor. “De vele urban en hiphop in de huidige hitparade is nagenoeg onbruikbaar voor supermarkten.”

In vroeger tijden klonken nog wel eens oude soulhits van Motown uit de plafondspeakers. “Nu is het voornamelijk de mainstream die ook op de landelijke radiozenders te horen is. Nummers als *Golden* van Harry Styles, *Symphony* van Sheppard, *Kings & Queens* van Ava Max, *Chew On My Heart* van James Bay en *Save Your Tears* (clean) van The Weeknd hebben momenteel een hoge rotatie. Wat oudjes betreft gaan we terug tot de nineties. In december haken wij in op de populariteit van de Top 2000.

Dan zetten we ook sixties- en seventies-muziek in de lijsten.” Voor specifieke afdelingen zijn aparte playlisten mogelijk. Dat bijvoorbeeld de klanken van lichte Franse muziek de verkoop van Franse wijn bevorderen is door menig onderzoek aangevoerd. De coronacrisis heeft weinig invloed op de muziekk keuze, al worden nummers die gevoelig kunnen liggen vermeden. “Soms vragen winkels om meer Nederlandstalige ‘sophisticated pop’. Dat ligt moeilijk. Een aantal jaar geleden kon je nog volop nummers van Marco Borsato draaien of van BLØF, mits niet te heftig. Het bruikbare aanbod is nu minder. Gelukkig zijn ze er nog wel hoor, zoals *De Overkant* van Suzan & Freek & Snelle bijvoorbeeld.” De meeste winkels gebruiken het *store & forward*-systeem, met als voordeel dat de muziek doorloopt bij internetuitval. “En in geval van streaming hebben we een buffer van dertig minuten ingebouwd, in een *loop*. Meestal is het uitvallen van de kassa’s bij een storing een groter probleem dan de muziek.”

‘BERICHTEN OVER
MEENEURIËNDE KLANTEN
ZIJN ALTIJD EEN GOED
TEKEN’

MOOD MEDIA

HERMINE DEURLOO (54) IS EEN CHROMATISCHE MONDHARMONICASPELER.

WAT VOOR PROJECTEN DOE JE ZOAL?

"Veel van wat ik zou gaan doen is door corona verzet naar volgend jaar. Gelukkig is het verplaatst en niet afgezegd. Er is bijvoorbeeld een modern klassiek stuk speciaal voor mij geschreven dat ik met het Schönberg Ensemble ga uitvoeren.

Maar ook optredens met andere orkesten en met artiesten als Mike Boddé, Lilian Vieira, Fay Claassen en Mathilde Santing zijn verzet. Het studiewerk gaat wel door, bijvoorbeeld het inspelen van nummers voor een cd of reclames van muziek voorzien – het bekendste is de Unox-reclame."

HOE DOET ZE HET?

Door Jowi Schmitz
Foto: Minke Faber

IS DAT IDEEAAL?

"Er zit absoluut een stijgende lijn in. Vorig jaar was het zelfs bijna te veel, wat dat betreft is het goed dat ik even heb kunnen uitrusten. Door die rust kon ik ook nadenken over wat ik nog meer zou willen. Het Beauforthuis, een klein podium in de buurt van Zeist, heeft Beaufort-tv opgezet en daar mag ik nu zes keer een livestream verzorgen onder de titel: Hermine Deurloo invites... Een perfecte manier om uit te proberen wat ik wil. Want ik hou van jazz en aanverwante stijlen, maar ook van pop. Zo heb ik bijvoorbeeld de cd Riverbeast met zanger Alain Clark en drummer Steve Gadd opgenomen. Ik hou ervan de grenzen van genres op te zoeken, zeker ook omdat er voor de chromatische mondharmonica nog zoveel onontgonnen gebied is."

LUKT HET OM ROND TE KOMEN VAN DE MUZIEK?

"Ja. Al vijftieng jaar. Maar het is niet altijd makkelijk geweest en mijn inkomen is ook vrij modaal. Maar toch. Het lukt."

DOE JE OOK KLUSSEN BUITEN DE MUZIEK?

"Ik heb weleens een radioprogramma over jazz en wereldmuziek gehad en soms geef ik les, maar niet zoveel."

INVESTEER JE IN JE CARRIÈRE?

"Ik investeer heel veel in pr. In het maken van video's, opnames, foto's. Wat mij betreft vallen cd's daar ook onder. Want het rumoer rondom het uitkomen van zo'n cd levert optredens op. En uiteindelijk is dat waar ik het voor doe: live spelen."

HOE DENK JE OVER NABURIG RECHT? HEB JE ER OOK WAT AAN?

"Het is fantastisch dat het bestaat. Zeker voor mij, omdat ik vaak op verschillende cd's meespeel."

WAAR LOOP JE TEGENAAN?

"Er zijn jazzpodia verdwenen, dat is jammer want ik denk dat juist met meer zichtbaarheid het publiek groeit. Verder is de chromatische mondharmonica nog onbekend of wordt het als een speelgoedinstrument gezien. Tegelijk heeft dat

onbekende ook voordelen, zeker in de klassiek moderne wereld is er nog geen klankidoom voor de mondharmonica. Dat geeft mij vrijheid. Ik kan zelf kiezen hoe ik mijn klank maak, en er is ook geen voorgeschreven manier om met een microfoon te werken. Ik wil niet spelen met een losse microfoon voor mijn neus, dat klinkt al snel schel. Ik hou hem dicht bij mijn instrument, beweeg hem mee met de noten. Die techniek heb ik trouwens niet zelf uitgevonden, Toots Thielemans deed het ook; je moet afkijken van de besten."

WAT IS JE GEHEIM?

"Ik ben veelzijdig en zoek originele projecten. Als mensen mij voor iets vragen wat ik nog niet eerder heb gedaan, maar waarvan ik vermoed dat het zou kunnen werken, dan zeg ik ja. Als een goeie hardrockband me voor een solo zou vragen

bijvoorbeeld, zou ik daar wel nieuwsgierig naar zijn."

WAAR DOE JE HET VOOR?

"Vlak voor de eerste lockdown speelde ik met Steve Gadd en een band van Amerikaanse topmuzikanten in een uitverkocht Bimhuis in Amsterdam. Dat vond ik heel spannend van tevoren; het was uitverkocht, ik speelde met topmuzikanten, dan sta je onder druk. Maar het ging super. De muziek kwam echt bij het publiek aan, dat is zo feestelijk als alles samenkomt. Dat voelt als een verjaardag.

Dat merk ik wel, nu met corona, dat het lastig is om te spelen voor een halflage zaal – ook al heet dat dan uitverkocht. Een volle zaal, ook als dat een heel klein zaaltje is, geeft een ander gevoel. Dan gaat er sneller, als alle muzikanten goed spelen, iets zinderen."

GESCHATTE JAARINKOMSTEN:

- Hoogste maandinkomsten: € 6000 (bruto)
- Laagste maandinkomsten: € 0 (bruto)

MUZIKANTENKOSTEN:

- "Ik word gesponsord door Hohner, dus een aantal mondharmonica's krijg ik van hen. Ze worden vals, mondharmonica's, en dan zijn ze lastig te repareren. Een mondharmonica kost € 250, en je hebt er iets van vier per jaar nodig. Dan nog mijn boxen. Ik weet precies welke versterker voor welk soort optreden geschikt is. Dus neem ik naar tv-optredens mijn eigen versterker mee, scheelt ook een boel soundchecken. Soms koop ik een microfoon, soms muzieksoftware. En natuurlijk de pr-kosten: de filmpjes, foto's en andersoortige registraties. Dat is ook zo'n € 2000 per jaar. Dan nog het produceren van een cd, dat is het duurste, wel zo'n 15.000 tot 20.000 euro."

GROOTSTE UITSPATTING DIT JAAR:

- "Ik liet speciaal een jurk maken voor een optreden in de Ziggo Dome – dat vervolgens werd verzet. € 600 kostte die jurk en gelukkig kan ik hem volgend jaar aan als we alsnog gaan spelen. Oh jee, gaat iedereen straks naar mijn jurk kijken."

www.herminekeurloo.com

‘HET GROOTSTE VRAAGSTUK DAT OP ONS BORD LIGT IS CORONA’

Door Jeroen Akkermans

Foto's Minke Faber

Fiscaal econoom Chrissie Westbroek en Martin Jessurun, president van Warner Music Benelux, zitten sinds medio dit jaar in de Raad van Toezicht van Sena. Wat doen ze, hoe gaat het en wat zijn de grootste uitdagingen waar Sena voor staat?

Wat doet de Raad van Toezicht (RvT) eigenlijk? En wat is het verschil met en de verhouding tot de Raad van Aangeslotenen (RvA)?

Martin: “De dagelijkse leiding van Sena ligt in handen van een tweekoppig bestuur: een algemeen directeur en een financieel directeur. Zij leggen verantwoording af aan de RvT, die hun besluiten moet goedkeuren. Algemeener gezegd: de raad houdt toezicht op het beleid en de uitvoering daarvan, en ook op de algemene gang van zaken binnen Sena. De RvA speelt een belangrijke rol hierin. De raad kan besluiten van het bestuur en de RvT tegenhouden of wijzigen, of een voorstel terugsturen naar de tekentafel. Het gaat dan met name om besluiten die de aangeslotenen aangaan. De RvA gaat daarnaast over zaken waar wij ons niet mee bemoeien, zoals het vaststellen van het repartitiereglement en het algemene beleid daaromheen.”

Chrissie: “Een belangrijk verschil met de RvA is dat de RvT meer het collectieve belang in de gaten houdt. Binnen de RvA zijn er soms botsende belangen en uiteenlopende visies. Wij proberen die belangen zo goed als mogelijk bij elkaar te brengen. Dat komt neer op polderen, iets wat we in Nederland best aardig doen. Uitgangspunt daar-

bij is echter het belang van Sena als geheel.”

Martin: “De bedrijfsstructuur van Sena zit overigens netjes in elkaar. De RvT benoemt de algemeen directeur en het financieel deskundig lid. Beiden zijn onafhankelijk. Wij worden aangesteld door de RvA en benoemen weer de onafhankelijke leden in de RvT, de voorzitter en het financieel deskundig lid.”

Wat is jullie rol binnen de RvT?

Chrissie: “Ik ben onderdeel van de auditcommissie en houd toezicht op fiscale en financiële zaken. Het bestuur wikt en weegt als het gaat om investeringen of hoe om te gaan met partijen die niet willen betalen. Ga je die dan vervolgen? Of is dat onverstandig omdat de kans op succes niet groot is? Om de besluiten van het bestuur te kunnen beoordelen, moet je goed op de hoogte zijn van de jurisprudentie. Ik verdiep me wekelijks in arresten, lopende zaken en wetgeving.”

Martin: “Ik zit in de remuneratiecommissie en voer onder meer functioneringsgesprekken met het bestuur. Daarnaast ben ik me net als Chrissie flink aan het inlezen als het gaat om arresten, naburig recht en lopende

zaken. Je moet enorm veel weten om toezicht te kunnen houden. Het bestuur bepaalt immers deels het beleid op basis van wetgeving en jurisprudentie.”

Chrissie: “We hebben trouwens best veel contact met elkaar. Ik haal geregeld info op bij Martin. En hij weer bij mij.”

Hoe bevalt het na een half jaar en is het anders dan jullie hadden verwacht?

Martin: “Eerlijk gezegd kost het mij meer tijd dan ik had verwacht. En dingen gaan langzamer door corona. Over corona gesproken. Het vele vergaderen via een scherm is wel een uitdaging. Er is nu behoorlijk wat afstand tot het bestuur, en ook de organisatie. Je kunt niet goed beoordelen of mensen het nog naar hun zin hebben. Terwijl je als RvT wilt weten hoe het met het personeel gaat, wat de moraal is. Maar ik vind het werk wel erg leuk, vooral omdat het weer iets nieuws is en ik het aardig vind om door de bureaucratie heen te prikken. Daar bedoel ik mee: zaken niet doodpraten maar de knoop doorhakken.”

Chrissie: “Ik ervaar het net zo als Martin. Het werk is ontzettend boeiend, en het kost meer tijd dan verwacht, maar

ik mis de sfeer en het contact met mensen. En zeker, je moet als organisatie wendbaar zijn, snel beslissingen nemen en niet oeverloos palaveren. Daar sta ik helemaal achter.”

Wat is jullie achtergrond?

Chrissie: “Ik ben fiscaal econoom en heb voor diverse bedrijven gewerkt. Momenteel ben ik financieel adviseur bij EIFFEL, een juridisch en financieel adviesbureau. Ik word gedetacheerd bij bedrijven die kampen met financiële perikelen. Denk aan een reorganisatie of de afwikkeling van een faillissement. Daarnaast run ik sinds medio

2020 samen met mijn partner een café in Utrecht, dat ik heb overgenomen van mijn vader, Henk Westbroek.”

Martin: “Ik werk sinds 1981 in de muziekindustrie. Mijn eerste werkgever was platenzaak Karelje in Utrecht, waar ik ook zes jaar store manager geweest ben. Tegelijkertijd was ik dj en programmadirecteur bij de lokale zender Midstad Radio. Sinds 1987 werk ik bij Warner Music. Eerst als perspromotor en vervolgens als radiopromotor, head of promotion, marketing director, general manager, managing director en sinds 2007

als president Warner Music Benelux. Daarnaast ben ik bestuurslid bij de NVPI en voorzitter van de chartcommissie.”

Wat zijn de grootste uitdagingen voor Sena de komende vier jaar?

Martin: “Het op peil houden van de inningen. Sinds de uitbraak van het coronavirus is er meer naar de radio geluisterd en naar de tv gekeken, maar de reclame-inkomsten zijn fors teruggelopen. Om over inkomsten uit de horeca en andere bedrijven die achtergrondmuziek draaien maar te zwijgen. Omdat de afdracht een percentage van de inkomsten is, wordt er dus minder (via Sena) aan producenten en uitvoerende kunstenaars doorbetaald. Die daling kan gecompenseerd worden door de tarieven te verhogen, maar dat zie ik niet zo snel gebeuren... Veel bedrijven zitten immers in zwaar weer. Daarnaast spelen er natuurlijk ook nog een paar grote rechtszaken en zijn er recente arresten van het Europese Hof van Justitie die nogal wat impact zullen gaan hebben.”

Chrissie: “Corona is nu inderdaad het grootste vraagstuk dat op ons bord ligt. We hebben een aantal scenario's uitgewerkt die we in december gaan bespreken. Die scenario's lopen uiteen van zwaar tot mild, afhankelijk van hoe lang de coronamaatregelen nog van kracht zijn. Bij elk scenario bekijken we aan welke knoppen we kunnen draaien om de inkomsten op te schroeven en de kosten te drukken.”

Chrissie, wat valt je op aan Martin?

“Het is een hele fijne man en collega. Zijn moreel kompas is goed. En waar ik nogal van de cijfers ben, is hij meer van het vooruit kijken, voorbij de cijfers. Wat ik ook waardeer is dat hij mensen weet te verbinden.”

Martin, wat valt je op aan Chrissie?

“Ik vind Chrissie een slimme sympathieke vrouw. Ze weet waar ze over praat. Heel gedreven en gepassioneerd.”

‘HET VELE VERGADEREN VIA EEN SCHERM IS WEL EEN UITDAGING’

Eind oktober publiceerde het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (het WODC) het langverwachte onderzoek naar de werking van het Auteurscontractenrecht (een wettelijke bescherming van auteurs en artiesten tegen onredelijke contractbepalingen). De belangrijkste conclusie: “Auteurs en artiesten profiteren nog weinig van [de] Wet Auteurscontractenrecht”.

Door Erik Thijssen illustratie: Robert Swart

AUTEURSCONTRACTENRECHT VERDERE VERBETERING VAN DE WET IN AANTOCHT?

Veel zal bekend voorkomen voor wie uitingen van Platform Makers, het samenwerkingsverband van vakbonden en beroepsverenigingen voor auteurs en artiesten, de afgelopen jaren volgde. Erwin Angad-Gaur, voorzitter van Platform Makers en van Sena Performers in het vorige magazine: “Bij invoering, vijf jaar geleden, hebben wij steeds gewezen op de gebreken van de nieuwe wet. Het is mooi dat een auteur of een artiest extra rechten gekregen heeft, maar de realiteit is nog steeds dat de drempel om je recht te halen voor veel makers te hoog is. De angst geen werk meer te krijgen als je bijvoorbeeld de onredelijke bepalingen in de contracten van de omroep zou willen aanvechten, maakt dat de wet weinig daadwerkelijk verschil gemaakt heeft. De wet werkt vooral als er meer mogelijk zou zijn op collectief niveau: via verplichte collectieve incasso en verdeling, bijvoorbeeld via Sena en via collectief onderhandelen, met collectieve sancties (bijvoorbeeld in subsidiebeleid) als excessen blijven voorkomen.” De conclusies van het WODC-onderzoek lijken bijna een-op-een gelijklopend

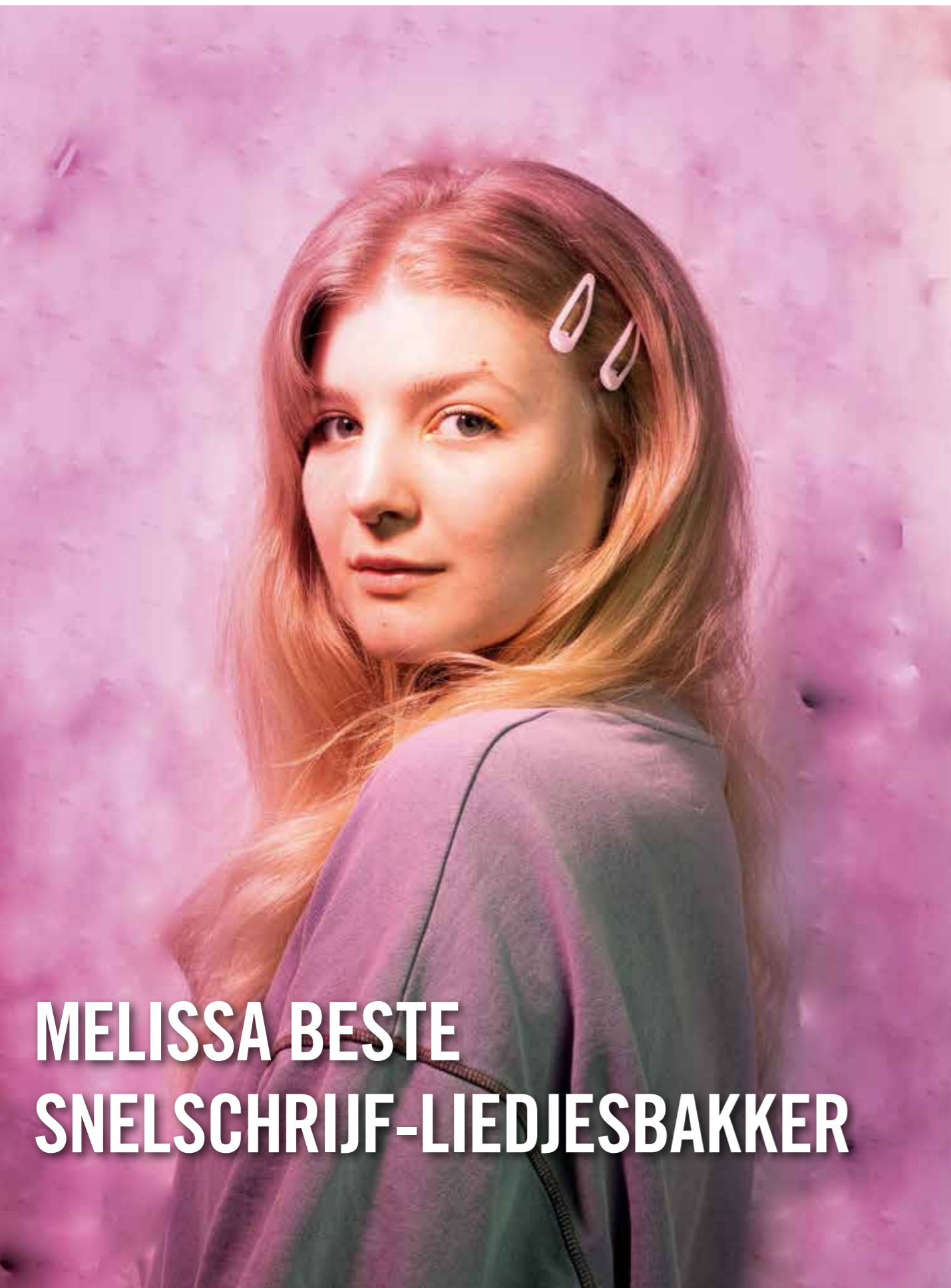
met de boodschap van de gezamenlijke belangenorganisaties: “Volgens de onderzoekers dient de Wet op een aantal van de gesignaleerde punten te worden aangepast of verduidelijkt,” schrijft het WODC. “Exploitanten zouden bij wet – of via subsidievoorwaarden – verplicht kunnen worden om mee te werken aan procedures bij de geschillencommissie. Nu werken ze vaak niet mee (...). Ook zou de overheid publiek gefinancierde of gesubsidieerde exploitanten, zoals de publieke omroep en (veel) filmproducenten, kunnen verplichten om het recht op billijke vergoeding (beter) na te leven. (...) Voorts zou de overheid partijen in het veld kunnen stimuleren om op sectorniveau collectieve afspraken over billijke vergoedingen en andere contractuele kwesties te maken en ‘best practices’ te ontwikkelen.” Angad-Gaur kan zich desgevraagd dan ook goed vinden in de conclusies: “Uiteraard zijn we blij met het onderzoek. Er is goed naar ons geluisterd, maar belangrijker nog: objectief wordt vastgesteld dat wij niet zomaar om steun van de overheid vragen. Je kunt zeggen:

het onderzoek stelt vast wat iedereen in de markt met eigen ogen zien kan, maar het is nu eenmaal van belang dat de problemen door objectieve wetenschappers bevestigd worden.”

De regering heeft inmiddels in reactie aangegeven ‘welwillend’ te staan tegenover de aanbevelingen van de onderzoekers. Is dat niet wat zuinig? Angad-Gaur: “Laten we het ‘Haags’ noemen. We zijn blij met de erkenning dat er meer nodig is dan de wettelijke verbeteringen van vijf jaar geleden; dat dat een eerste stapje was, maar dat verdere stappen nodig zijn. De regering heeft gedegen onderzoek laten doen en wil serieus handelen op basis van de conclusies. Dat is goed nieuws en geeft een goede basis om met zowel het huidige als het volgende kabinet tot verdere stappen te komen. Er is nog genoeg werk te doen. Maar we zijn een belangrijke stap dichterbij.”

(wordt vervolgd)

Het WODC-rapport is te lezen via <https://wodc.nl/wodc-nieuws-2020/auteurscontractenrecht.aspx>

MELISSA BESTE SNELSCHRIJF-LIEDJESBAKKER

Met *Ik Leef Voor de Nacht* won zangeres Melissa de vijfde editie van de Muzikale Snelkookpan. Met hulp van componist/producer Holger Schwedt werd het lied in vijf uur tijd geschreven, geproduceerd en opgenomen. Het team won een geldprijs van € 3.000, beschikbaar gesteld door het Sena Performers Muziekproductiefonds.

Door Jimmy Tigges fotografie: Monique Plantinga

"In één dag een liedje bakken," zo vat producent Marc Hofstede het idee achter De Muzikale Snelkookpan prozaïsch samen. "Of het nou om een producer of een auteur gaat: ze denken dat zoiets makkelijk is, totdat je dat proces ook laat zien. We willen er ook mee tonen hoeveel talent Nederland heeft. Talent, dat we willen steunen in het opstarten van hun carrière. De twee vorige winnaars hebben allebei een platencontract kunnen tekenen dankzij de Muzikale Snelkookpan. Daarmee hebben we het bestaansrecht wel bewezen."

De wedstrijd is onderdeel van Buma NL, een jaarlijkse conferentie, inclusief festival, voor de Nederlandstalige muziek onder auspiciën van Buma Cultuur. Vier aanstormende talenten, in de genres pop, Hollands, hip hop en alternatief, worden uitgedaagd om onder begeleiding van een gerenommeerde producer binnen vijf uur een liedje te componeren, te produceren en op te nemen.

"Een belangrijk criterium is dat zo'n team uit de studio komt met iets dat echt bestaansrecht heeft," betoogt Hofstede. "Ik bedoel niet dat het een nummer 1-hit moet zijn. Artiesten als Wende Sniijders of Eefje de Visser hebben volgens mij nog nooit een top 40-hit gehad, maar zij trekken wel volle zalen. Ik bedoel dat een artiest er zijn boterham mee kan verdienen."

Het stemmen gebeurde dit jaar – coronaproof – vanuit de huiskamer. Van elke kandidaat werd een clip opgenomen en gestreamd. De opnames werden ook gestuurd naar publishers, marketing-directeuren en A&R-managers. Melissa (categorie pop) kreeg de meeste stemmen van publiek en vakjury samen. "Zij heeft pop en elektronica gecombineerd, met een aantrekkelijke deun," zegt Hofstede.

Zelf ervoer de zangeres, voluit Melissa Plantinga, het project als een leerzame exercitie: "Toevallig ben ik op school met net zoiets bezig, dus ik was wel al gewend om onder druk tekstjes te schrijven. Alleen was het nu

in een dag in plaats van drie dagen. Omdat het dan moet, komt het er bij mij ook wel vaak uit."

Plantinga zit in de afstudeerfase van haar opleiding E-Music aan het conservatorium InHolland in Haarlem. Zij produceert, schrijft, zingt en speelt piano. Holger Schwedt is een van haar docenten.

"Op weg naar de studio had ik mijn telefoon al volgeschreven met tekstideetjes. Holger is goed in snel werken, het ging heel soepel. Aan het eind van de dag hebben we de vocals opgenomen. We gingen voor de synthwave, popmuziek met invloeden uit de jaren tachtig."

Ze is tevreden over het eindresultaat. "*Ik Leef Voor de Nacht* is een leuk en vrolijk liedje geworden, over het gevoel van vrij zijn dat ik mis in deze coronatijden. Als ik mijn ogen dichtdoe bij dit nummer, zie ik mijzelf met andere mensen dansen."

De drieduizend euro uit het Sena Performers Muziekproductiefonds steekt zij in de realisatie van haar debuutalbum, haar beoogde visitekaartje als artiest en als persoon. "Ik wil er mijn hele artistieke zelf in kwijt kunnen. Ik wil er video's bij maken en de muziek zo laten mixen, dat het echt goed klinkt. Produceren doe ik meestal alleen, maar ik vind het ook leuk om er juist anderen bij betrekken. Zonder de Sena-subsidie had dat niet gekund, daar ben ik enorm dankbaar voor. Ten eerste heb ik veel geleerd, ten tweede kan ik ermee verder. Het is lastig om je plek te vinden als nieuwkomer in de muziekwereld, dan is het prettig om daar steun in te krijgen."

De Muzikale Snelkookpan zelf werd mede mogelijk gemaakt door het Sena Performers Fonds. Hofstede: "Ontzettend fijn, zeker in een coronajaar waarin harde klappen vallen voor de artiesten. Dat geldt ook voor de geldprijs van het productiefonds. Die drieduizend euro helpt de winnaar wezenlijk om op deze voet door te kunnen gaan."

Marcel Albers is directeur van Dutch Music Export (DME) dat met een budget van het Fonds Podiumkunsten en Buma Cultuur de promotie van Nederlandse popacts in het buitenland verzorgt. Via showcases op gerenommeerde conferenties, het bieden van een netwerk aan muziekprofessionals en een subsidieregeling voor de marketing van bands, probeert DME artiesten internationaal op weg te helpen. Onlangs verscheen er een onafhankelijk onderzoek naar het DME-beleid dat de basis legt voor nieuw exportbeleid in 2021. Door Anita Verheggen

‘We kunnen artiesten niet de wereld overschieten terwijl dat niets oplevert’

Wat gaat er veranderen bij DME?

“Ik ben aangetreden met de opdracht om het exportbeleid voor de stakeholders (o.a. de Popcoalitie, bonden, de artiesten en het Music Managers Forum) transparanter en beter te maken en niet vast te houden aan het idee dat we alleen maar artiesten de wereld overschieten terwijl dat te weinig oplevert. Ik ben er trots op dat we stakeholders via gesprekken en via een begeleidingscommissie beter hebben kunnen betrekken bij het beleid, waardoor dat veel transparanter is geworden. DME wordt in 2021 een onafhankelijk exportbureau dat door diezelfde stakeholders uit de muziekindustrie, het Fonds Podiumkunsten en Buma Cultuur wordt ondersteund. In de periode 2021-2024 zullen we behouden en verbeteren wat goed is bevonden door het onderzoeksbureau en voegen we er een subsidieregeling aan toe voor bands die echt al veel grondwerk hebben gedaan en die we over een periode van twee jaar financieel willen ondersteunen. We kunnen nu data verzamelen en daar beleid op maken omdat het onderzoek als een nulmeting fungeert. In tegenstelling tot het verleden, kunnen we nu aantonen wat wel en niet werkt. Het is een foute veronderstelling dat we het aan de markt kunnen laten, artiesten en dj’s de wereld over kunnen sturen en dan maar zien of het wordt opgepikt.”

Waarvoor kunnen musici bij jou terecht volgend jaar?

“We willen fungeren als het kenniscentrum voor de popmuziek als het gaat om buitenland. We bieden kennis, advies en netwerk. Support bij showcase-evenementen, niet alleen voor musici maar ook voor muziekprofessionals. We hebben een marketingregeling waar je geld kunt aanvragen om jezelf te vermarkten in het buitenland en waar je buitenlandse partners mee kunt bedienen of aantrekken. In de breedte van het ondernemen in het buitenland hebben we een nieuwe meerjarige structurele subsidieregeling voor artiesten die al langere tijd internationaal bezig zijn en een goed totaalplan hebben ingediend met een heldere visie. Niet onbelangrijk: er is ook nog de bezoekersregeling waarmee we in staat zijn om, in overleg met de muzikanten en de sector, mensen uit het buitenland naar Nederland te halen. Dat kan gaan om o.a. de pers, festivalprogrammeurs of A&R-managers van platenmaatschappijen. Daarnaast zullen we gezamenlijk optrekken met de stakeholders uit de popsector bij het professionaliseren van de markt. Denk aan educatie en voorlichting in Nederland of extra handelsmissies naar het buitenland met alleen professionals die daarmee hun kennis verder verdiepen. Daarin speelt ook het omvangrijke postennetwerk, de culturele attachés van de ambassades en consulaten, een belangrijke rol. We hebben daar de afgelopen jaren een goede relatie mee opgebouwd.”

COLUMN HENK WESTBROEK

DE PILOTEN VAN ONZE GESUBSIDIEERDE CULTUURPALEIZEN

Elke straatarme inwoner van de gemeente Nieuwegein krijgt van het stadsbestuur drie afwasbare mondkapjes. Per post. In een discrete verpakking van het soort waarin ook seksspeeltjes verstuurd worden. Zodat de pakjesbezorger denken kan: “Weer zo’n pakje waaruit blijkt dat ook in tijden van corona al dan niet intermenselijke plezierbeleving centraal staat bij ons in Nieuwegein.” Onder de 4500 geinkoppen die in aanmerking komen voor mondkapjesbijstand zitten enkele tientallen toneelspelers en muzikanten. Hoe weet ik dat? De afdeling bijstand van Nieuwegein is net zo lek is als een te vaak gewassen mondkapje. Ook in minder zieke tijden zijn de meeste artiesten al geen financiële hoogvliegers. Meer aanbod dan vraag immers. Bovendien leeft onuitgesproken de opvatting dat de ware kunstenaar door een permanent vleugje honger juist tot de allerhoogste artistieke hoogte stijgt.

Over hoog gesproken, u weet wel dat de KLM uitsluitend nog bestaat omdat de minister van geld, Wopke Hoekstra, bereid was het bedrijf in de lucht te houden. Door middel van een douceurtje van enkele duizenden miljoenen. Wopke eiste als tegenprestatie wél dat alle werknemers tijdelijk een beetje loon zouden inleveren. Allemaal, niemand uitgezonderd. Deze vorm van solidariteit vonden de piloten, dat zijn de financiële hoogvliegers van de KLM, zwaar onredelijk. Maar ze konden Wopke niet aan zijn verstand peuten dat offers altijd en uitsluitend van mensen in een lage loonschaal dienen te komen. Minister Wopke is van de

CDA, waarbinnen zijn opvatting van afgedwongen solidariteit bij noodhulp geheel nieuw en best geinig is. Van de enkele honderden miljoenen steun waar de kunstensector het mee moet doen, is het meeste terechtgekomen bij de al gesubsidieerde instellingen. Want daar had minister Ingrid van Engelshoven het bankrekeningnummer van. En het gemak dient ook de minister. Bovendien ontbrak voor het bedenken van een eerlijker verdeelsysteem de benodigde voorbereidingstijd van 4 tot 7 jaar.

De piloten van de extra gesubsidieerde instellingen zijn de directeuren ervan. Die houden koers door te snijden. In onderhoud en personeel. En omdat er in het beste geval nog maar een kwart van het gebruikelijke aantal bezoekers binnen mag, wordt van de vergoedingen voor optredende artiesten in theaters en cultuurcentra standaard ook driekwart weggesneden. Het Cultureel Persbureau publiceerde pas het artikel ‘Inkomensongelijkheid in de cultuursector’. Met daarin als weetje de salarishoogte van vrijwel alle piloten binnen de gesubsidieerde kunstsector. Om een tipje van het mondkapje op te lichten, de twee directeuren van Paradiso in Amsterdam zijn financiële laagvliegers: 133.000 euro per jaar. Dat minister Ingrid van D66 en Cultuur niet op het idee kwam om een tijdelijke solidariteitsbijdrage van de cultuurpiloten te vragen?

Ach, iedereen vergeet wel eens wat. Dat deze dames en heren niet vrijwillig een financieel gebaar maken? Dat is jammer maar ook begrijpelijk. Ze hoeven weliswaar nog niet – zoals tientallen kunstenaars in Nieuwegein – thuis zitten te hopen op drie gratis mondkapjes. Maar ze laten met regelmaat van zich horen en dan blijken ze het ook niet makkelijk te hebben.

<https://cultureelpersbureau.nl/2020/05/vergeet-klm-en-booking-ook-in-de-gesubsidieerde-kunsten-zijn-de-directeuren-grootverdiener/>

‘OOK IN MINDER ZIEKE TIJDEN ZIJN DE MEESTE ARTIESTEN AL GEEN FINANCIËLE HOOGVLIËGERS’

'Positivity
Is all we really need
So High We Can't come Down
Let's turn it all around with
Positivity
Is All Within Your Reach
It's matter over mind
Find the strength inside
Of me
Let's turn it all around with
Positivity'

UIT: POSITIVITY – STEFFEN MORRISON